

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

examinînd recursul declarat de SRL „Tacero”, în cauza intentată la cererea introductivă a lui Baci Vasile privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Luceafăr”,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 02 martie 2015, prin care s-a respins cererea de repunere în termen a cererii de înaintare a creanței,

CONSTATĂ:

La 19.06.2014, creditorul Baci Vasile a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Luceafăr”, invocînd în calitate de temei incapacitatea debitorului de a-și onora obligațiunile pecuniare.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2014, cererea introductivă a fost admisă spre examinare. Administrator provizoriu al debitorului a fost numit ÎI „Manalati Tair”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 16 iulie 2014, s-a intentat procesul de insolabilitate în privința SRL „Luceafăr” cu sediul în or. Drochia, str-la Bretela de Circulație, 2/1, c/f. 100560700423, iar în funcția de administrator al insolabilității a fost desemnat ÎI „Manalati Tair”. Totodată, a fost stabilită data limită 01.09.2014 pentru înaintarea cererilor de admitere a creanțelor față de debitor.

La 15.01.2015, SRL „Tacero” a depus cerere de admitere a creanței în mărime de 293 864,42 lei și a solicitat repunerea în termen a acesteia.

În motivarea cererii, solicitantul a indicat că, despre intentarea procedurii de insolabilitate în privința debitorului SRL „Luceafăr”, a aflat de la executorul judecătoresc Svetlana Postovanu prin scrisoarea nr.104-151R/14 din 25.11.2014, primită la 15.12.2014, prin care a fost anunțat despre transmiterea documentului executoriu nr.2e-1294/04 din 09.03.2004 în adresa administratorului de insolabilitate ÎI „Manalati Tair”.

A susținut SRL „Tacero” că, o altă înștiințare s-au notificare privind intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului SRL „Luceafăr” în perioada martie-decembrie 2014 n-a parvenit în adresa sa.

Mai indică că, la etapa intentării procesului de insolabilitate în privința debitorului, el era creditor, deoarece documentul executoriu nr.2e-1294/04 din 09.03.2004 era la executare silită la executorul judecătoresc Svetlana Postovan și

pe bunurile debitorului erau aplicate sechestrul.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 02 martie 2015, a fost respinsă cererea de repunere în termen a cererii SRL „Tacero” de înaintare a creanței.

În motivarea încheierii, instanța de insolvabilitate a invocat prevederile art. 140 alin. (2) și 145 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, indicând că termenul limită pentru depunerea cererilor de înaintare a creanțelor a expirat la 08.09.2014, iar motive de repunere în termen nu sunt.

Considerând ilegală încheierea instanței de insolvabilitate, la 16.03.2015, SRL „Tacero” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 02.03.2015 și emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței și validarea creanței.

În motivarea recursului, recurenta a invocat ilegalitatea încheierii recurate, menționând că, deși SRL „Tacero” era creditor al SRL „Luceafăr” în temeiul titlului executoriu aflat la executare, administratorul insolvabilității nu l-a notificat despre intentarea procesului de insolvabilitate și fixarea datei limite privind înaintarea cererilor de validare a creanțelor.

La 23.04.2015, administratorul insolvabilității SRL „Luceafăr”, Manalati Tair, a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acestuia și a solicitat respingerea lui.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și pasibil de a fi admis din următoarele considerente.

Conform art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Din materialele cauzei rezultă că recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvabilitate prin care a fost respinsă cererea sa de repunere în termen a cererii de validare a creanței.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

Așa cum atestă actele cauzei, la 16.07.2014, Curtea de Apel Bălți a intentat procedura de insolvabilitate față de SRL „Luceafăr”.

Potrivit art. 35 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, odată cu hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate, administratorul insolvabilității expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolvabil.

Astfel, potrivit materialelor pricinii, la momentul intentării procesului de insolvabilitate, SRL „Tacero” era creditor al SRL „Luceafăr” în temeiul titlului executoriu nr. 2e-1294/04 din 09.03.2004, care se afla spre executare.

Prin urmare, SRL „Tacero” era un creditor cunoscut la momentul intentării procesului de insolvabilitate față de SRL „Luceafăr”, iar administratorul insolvabilității urma să-l notifice despre acest fapt.

În conformitate cu prevederile art. 76 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, înaintarea creanțelor de către creditor are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

Potrivit art. 140 alin. (1) și (2) al legii menționate, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditor privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Potrivit art. 145 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, cu excepția cazului în care notificarea intentării procesului s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor prezentei legi, titularul de creanțe, anterior intentării procesului, care nu depune cerere de validare a creanțelor până la expirarea termenului de înaintare a creanțelor prevăzut prin hotărârea instanței de insolvență, este decăzut, în ceea ce privește creanțele respective, din următoarele drepturi:

- a) de a participa și de a vota la adunarea creditorilor;
- b) de a înainta și de a retrage candidatura administratorului insolvenței/lichidatorului;
- c) de a participa la distribuirile de sume în cadrul procedurii de restructurare și/sau al procedurii falimentului;
- d) de a își realiza creanțele împotriva debitorului, a membrilor ori asociațiilor acestuia;
- e) de a înainta propuneri de restructurare a debitorului.

Pornind de la prevederile normelor legale evocate, Colegiul reține că dreptul de a depune cerere de admitere a creanțelor apare doar în cazul când creditorul are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii.

Potrivit art. 42 alin. (2) din Legea insolvenței, creanța patrimonială a creditorului chirografar se consideră născută până la momentul intentării procesului de insolvență în cazul în care raporturile pe care se bazează au apărut până la acest moment.

La caz, procedura a fost deschisă la 16.07.2014, pe când creanța a apărut anterior acestei date, or titlul executoriu a fost eliberat la 09.03.2004.

Potrivit art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Analizând circumstanțele speței prin prisma acestei norme legale, instanța de recurs constată că omiterea termenului de înaintare a creanțelor este legat de nerespectarea procedurii de notificare.

Or, la momentul intentării procedurii de insolvență și stabilirii termenului pentru înaintarea cererilor de admitere a creanțelor, SRL „Tacero” era

un creditor cunoscut în temeiul titlului executoriu nr. 2e-1294/04 din 09.03.2004, înaintat spre executare.

Astfel, SRL „Tacero” urma a fi notificat, în temeiul art. 35 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, pentru ca acesta să înainteze creanțele față de debitorul insolvent, procedură care nu a fost respectată de către administratorul insolvenței.

În acest context, instanța de recurs conchide că toate aceste circumstanțe analizate în ansamblul lor, constituie o excepție de la regula generală de depunere a cererii de înregistrare a creanței în termenul stabilit de instanța de insolvență și servește temei legal de repunere în termen a cererii de admitere a creanței.

În același timp, instanța de recurs reține că termenul de depunere a creanțelor, stabilit de instanța de insolvență prin hotărârea din 16.07.2014, a fost de 47 zile (16.07.2014-01.09.2014).

Respectiv, verificând respectarea acestui termen de către recurent prin prisma art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, Colegiul conchide că SRL „Tacero” s-a conformat termenului de 47 zile, or, despre intentarea insolvenței față de SRL „Luceafăr” a aflat la 15.12.2014, cererea de validare a creanței fiind înaintată la 15.01.2015 (f.d. 15).

Pornind de la circumstanțele menționate supra, Colegiul conchide asupra necesității casării încheierii Curții de Apel Bălți din 02 martie 2015 și emiterii unei încheieri noi de admitere a cererii de repunere în termen a cererii SRL „Tacero” privind admiterea creanței și cauza urmează a fi restituită la Curtea de Apel Bălți pentru examinarea cererii de validare a creanței în fond.

În lumina celor expuse, conducându-se de prevederile art. 427 lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul declarat de SRL „Tacero”.

Se casează încheierea Curții de Apel Bălți din 02 martie 2015, în cauza intentată la cererea introductivă a lui Baci Vasile privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Luceafăr”.

Se pronunță o nouă încheiere prin care se admite cererea SRL „Tacero” privind repunerea în termen a cererii de admitere a creanței.

Se repune în termen cererea SRL „Tacero” privind admiterea creanței cu suma de 293 864,42 lei.

Se remite cauza la Curtea de Apel Bălți pentru examinarea cererii SRL „Tacero” privind admiterea creanței cu suma de 293 864,42 lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea